

Dissuasion or Encouragement: What is the Correct Approach Towards Geirus Candidates?

1. מדרש תנחומא (בובר) פרשת לך לך

ויהי בימי אמרפל (בראשית יד א). ילמדנו רבינו גר שנתגייר ערב הפסח, כיצד אוכל את פסחו, כך שנו רבותינו, בית שמאי אומרים טובל ואוכל פסחו לערב, ובית הלל אומרים הפורש מן הערלה כפורש מן הקבר. אמר ריש לקיש חביב הוא הגר שנתגייר, מישראל בעמידתן על הר סיני, למה לפי שאילולי שראו קולות וברקים וההרים רועשים וקול שופרות, לא היו מקבלים את התורה, וזה שלא ראה אחד מהם, בא והשלים עצמו להקב"ה, וקיבל עליו מלכות שמים, יש לך חביב מזה. מעשה באונקלוס הגר ששאל לזקן אחד ואמר לו מה חביב הקב"ה את הגר, שאמר (ואהב את הגר) [ואהב גר] לתת לו לחם ושמלה (דברים י יח), הרי הכל לחם ושמלה, א"ל והלא יעקב אבינו לא בקש אלא זה, שנאמר ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש (בראשית כח כ). רבותינו אמרו חביב הוא הגר, שהכתיב הקב"ה על עצמו, למה תהיה כגר בארץ (ירמיה יד ח) אמר הקב"ה כך אני מחבב את הגר, ואברהם אב הגרים, ובאו הרשעים הללו להזדווג לו, ווי להם שסופן ליפול לפניו, מנין ממה שקראו בענין ויהי בימי אמרפל

And it came to pass in the days of Amraphel (Gen. 14:1). May it please our master to teach us when a proselyte who has been converted on the eve of the Passover is permitted to partake of the paschal lamb. Thus did our masters instruct us: The School of Shammai maintained: Let him undergo ritual immersion and then he may partake of the paschal lamb offering in the evening. The School of Hillel taught: One who is circumcised is like one who leaves a burial site. R. Simeon the son of Lakish declared: A proselyte is more precious in the sight of the Holy One, blessed be He, than those who stood at the foot of Sinai. Why is this so? If those who stood at the foot of Mount Sinai had not experienced the thunder, the flames, the lightning, the quaking of the mountain, and the sound of the shofarot, they would not have accepted the yoke of the Kingdom of Heaven upon themselves, whereas the proselyte, who witnessed none of these things, makes himself acceptable to the Holy One, blessed be He, and receives upon himself the yoke of the Kingdom of Heaven. Is there anyone more precious than this?! It is related that the convert Onkelos asked one of the elders: How can the proselyte be so precious to the Holy One, blessed be He if, in return for his devotion, it is written merely: And He loveth a stranger in giving him food and raiment (Deut. 10:18)? He replied: Even our patriarch Jacob sought no more than that from the Holy One, blessed be He: If God will but give me food to eat and raiment to wear (Gen. 28:20). Our sages stated: The proselyte is so dearly beloved that the Holy One, blessed be He, emphasized his importance through the words of the prophet, as it is said: Why shouldst thou be as a stranger in the land? (Jer. 14:8). The Holy One, blessed be He, declared: I love the proselyte, and these wicked men are conspiring to attack Abraham, the father of all proselytes. Woe unto them, for they are doomed to succumb before him, as it is written in Scripture: And it came to pass in the days of Amraphel.

2. רות רבה (לרנר) פרשה ב

שבנה בנותי לכנה (רות א: יב) ר' שמואל [בר חייא ב"ר יודן בשם ר' חנינא] אמר, בשלשה מקומות כתיב כאן שבנה (שם /רות א': ח), שבנה (שם /רות א': יא) שבנה (שם /רות א': יב), כנגד שלשה פעמים שדוחים את הגר, ואם הטריח יותר..מכאן מקבלין אותו. א"ר יצחק, בחוץ לא ילין גר (איוב לא: לב), לעולם יהא אדם דוחה בשמאל וימין, ומקרב בימין

"Turn back, my daughters, go (Ruth 1:12)": Rabbi Samuel bar Nachmani in the name of Rabbi Yudin son of Rabbi Chanina [explains]: "In three places it is written here "return (Ruth 1:8)", "return (Ruth 1:11)", "return (Ruth 1:12)" corresponding to the three times we push away a [potential] convert. And if he bothers [trying to

convert] longer than that we accept him". Rabbi Yitzchak said "A convert should not stay over outside (Job 31:32)": [this teaches that] A person should always push away with his left and bring closer with his right.

תלמוד בבלי מסכת יבמות דף מז עמוד א. 3.

תנו רבנן: גר שבא להתגייר בזמן הזה, אומרים לו: מה ראית שבאת להתגייר? אי אתה יודע שישראל בזמן הזה דוויים, דחופים, סחופים ומטורפין, ויסורין באין עליהם? אם אומר: יודע אני ואיני כדאי, מקבלין אותו מיד. ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות, ומודיעין אותו עון לקט שכחה ופאה ומעשר עני. ומודיעין אותו ענשן של מצות, אומרים לו: הוי יודע, שעד שלא באת למדה זו, אכלת חלב אי אתה ענוש כרת, חללת שבת אי אתה ענוש סקילה, ועכשיו, אכלת חלב ענוש כרת, חללת שבת ענוש סקילה. וכשם שמודיעין אותו ענשן של מצות, כך מודיעין אותו מתן שכרן, אומרים לו: הוי יודע, שהעולם הבא אינו עשוי אלא לצדיקים, וישראל בזמן הזה - אינם יכולים לקבללא רוב טובה ולא רוב פורענות. ואין מרבין עליו, ואין מדקדקין עליו. קיבל, מלין אותו מיד. נשתיירו בו ציצין המעכבין את המילה, חוזרים ומלין אותו שניה. נטרפא, מטבילין אותו מיד; ושני ת"ח עומדים על גביו, ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות; טבל ועלה - הרי הוא כישראל לכל דבריו. אשה, נשים מושיבות אותה במים עד צוארה, ושני ת"ח עומדים לה מבחוץ, ומודיעין אותה מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות. אחד גר ואחד עבד משוחרר. ובמקום שנדה טובלת, שם גר ועבד משוחרר טובלין; וכל דבר שחוצץ בטבילה, חוצץ בגר ובעבד משוחרר ובנדה. אמר מר: גר שבא להתגייר, אומרים לו: מה ראית שבאת להתגייר? ומודיעים אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות. מ"ט? דאי פריש נפרוש, דא"ר חלבו: קשים גרים לישראל כספחת, דכתיב: אונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב. ומודיעים אותו עון לקט שכחה ופאה ומעשר עני. מ"ט? א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן: בן נח נהרג על פחות משוה פרוטה, ולא ניתן להשבון. (ומודיעים אותו עון שכחה ופאה). ואין מרבים עליו, ואין מדקדקים עליו. אמר רבי אלעזר: מאי קראה? דכתיב: בותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה, אמרה לה: אסיר לן תחום שבת! גבאשר תלכי אלך. אסיר לן יחוד! דבאשר תליני אלין. מפקדין שש מאות וי"ג מצות! העמך עמי. אסיר לן עבודת כוכבים! וואלהיך אלהי. ארבע מיתות נמסרו לב"ד! זבאשר תמותי אמות. ב' קברים נמסרו לב"ד! חושם אקבר. מ' מיד, ותרא כי מתאמצת היא וגו'

The Sages taught in a baraita: With regard to a potential convert who comes to a court in order to convert, at the present time, when the Jews are in exile, the judges of the court say to him: What did you see that motivated you to come to convert? Don't you know that the Jewish people at the present time are anguished, suppressed, despised, and harassed, and hardships are frequently visited upon them? If he says: I know, and although I am unworthy of joining the Jewish people and sharing in their sorrow, I nevertheless desire to do so, then the court accepts him immediately to begin the conversion process. And the judges of the court inform him of some of the lenient mitzvot and some of the stringent mitzvot, and they inform him of the sin of neglecting the mitzva to allow the poor to take gleanings, forgotten sheaves, and produce in the corner of one's field, and about the poor man's tithe. And they inform him of the punishment for transgressing the mitzvot, as follows: They say to him: Be aware that before you came to this status and converted, had you eaten forbidden fat, you would not be punished by karet, and had you profaned Shabbat, you would not be punished by stoning, since these prohibitions do not apply to gentiles. But now, once converted, if you have eaten forbidden fat you are punished by karet, and if you have profaned Shabbat, you are punished by stoning. And just as they inform him about the punishment for transgressing the mitzvot, so too, they inform him about the reward granted for fulfilling them. They say to him: Be aware that the World-to-Come is made only for the righteous, and if you observe the mitzvot you will merit it, and be aware that the Jewish people, at the present time, are unable to receive their full reward in this world; they are not able to receive either an abundance of good nor an abundance of calamities, since the primary place for reward and punishment is in the

World-to-Come. And they do not overwhelm him with threats, and they are not exacting with him about the details of the mitzvot. If he accepts upon himself all of these ramifications, then they circumcise him immediately. If there still remain on him shreds of flesh from the foreskin that invalidate the circumcision, they circumcise him again a second time to remove them. When he is healed from the circumcision, they immerse him immediately, and two Torah scholars stand over him at the time of his immersion and inform him of some of the lenient mitzvot and some of the stringent mitzvot. Once he has immersed and emerged, he is like a born Jew in every sense. For the immersion of a woman: Women appointed by the court seat her in the water of the ritual bath up to her neck, and two Torah scholars stand outside the bath house so as not to compromise her modesty, and from there they inform her of some of the lenient mitzvot and some of the stringent mitzvot. The procedure applies for both a convert and an emancipated slave who, upon immersion at the time of his emancipation, becomes a Jew in every sense. And in the same place that a menstruating woman immerses, i.e., in a ritual bath of forty se'á of water, there a convert and an emancipated slave also immerse. And anything that interposes between one's body and the water of the ritual bath with regard to immersion of a ritually impure person, in a manner that would invalidate the immersion, also interposes and invalidates the immersion for a convert, and for an emancipated slave, and for a menstruating woman. The Gemara analyzes the baraita. The Master said in the baraita: With regard to a potential convert who comes to a court in order to convert, the judges of the court say to him: What did you see that motivated you to come to convert? And they inform him of some of the lenient mitzvot and some of the stringent mitzvot. The Gemara asks: What is the reason to say this to him? It is so that if he is going to withdraw from the conversion process, let him withdraw already at this stage. He should not be convinced to continue, as Rabbi Ḥelbo said: Converts are as harmful to the Jewish people as a leprous scab [sappaḥat] on the skin, as it is written: "And the convert shall join himself with them, and they shall cleave [venispeḥu] to the house of Jacob" (Isaiah 14:1). This alludes to the fact that the cleaving of the convert to the Jewish people is like a scab. The baraita continues: And they inform him of the sin of neglecting the mitzva to allow the poor to take gleanings, forgotten sheaves, and produce in the corner of one's field, and about the poor man's tithe. The Gemara asks: What is the reason to specifically mention these mitzvot? Rabbi Ḥiyya bar Abba said that Rabbi Yoḥanan said: Because a gentile is executed even on account of stealing less than the value of a peruta, since gentiles are particular about even such a small loss, and an item that a gentile steals is not subject to being returned, i.e., he is not obligated to return it to its owner. Since gentiles are unwilling to separate even from items of little value, a potential convert must be made aware that he if converts, he will be required to relinquish some of his property to others. The baraita continues: And they inform him of the sin of neglecting the mitzva to allow the poor to take gleanings, forgotten sheaves, and produce in the corner of one's field. And they do not overwhelm him with threats, and they are not exacting with him about the details of the mitzvot, i.e., the court should not overly dissuade the convert from converting. Rabbi Elazar said: What is the verse from which this ruling is derived? As it is written: "And when she saw that she was steadfastly minded to go with her, she left off speaking with her" (Ruth 1:18). When Naomi set out to return to Eretz Yisrael, Ruth insisted on joining her. The Gemara understands this to mean that Ruth wished to convert. Naomi attempted to dissuade her, but Ruth persisted. The verse states that once Naomi saw Ruth's resolve to convert, she desisted from her attempts to dissuade her. The Gemara infers from here that the same approach should be taken by a court in all cases of conversion.

דאמר מר קשים גרים לישראל כספחת דכתיב ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב - לשון ספחת שאוחזין מעשיהם הראשונים ולומדים ישראל מהם או סומכין עליהם באיסור והיתר

תוספות מסכת יבמות דף מז עמוד ב. 5.

קשים גרים לישראל כספחת - לפי שאין בקי אין בדקדוקי מצות וישראל למדין ממעשיהם ובמס' נדה (דף יג: ושם) פירש בקונטרס עוד לשון אחר משום דכל ישראל ערבים זה בזה וקשה דפרק אלו נאמרים (סוטה דף לז:): משמע שלא היו ערביין על הגרים דלא חשיב התם ערבות של ערב רב ועוד י"ל דקשים גרים לישראל לפי שמתערבין בהם ואין שכינה שורה אלא על משפחות המיוחסות שבישראל וי"מ לפי שביותר הוזהרו ישראל על הגרים ואין יכולין להזהר מאונאתן

בית יוסף יורה דעה סימן רסח. 6.

וסמ"ג (לאוין קטז מ ע"ג) כתב טעם אחר כדי שלא יאמר לאחר מכאן אילו הייתי יודע לא הייתי מתגייר

רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק יד. 7.

כיצד מקבלין גירי הצדק כשיבוא אחד להתגייר מן העכו"ם ויבדקו אחריו ולא ימצאו עילה, אומרים לו מה ראית שבאת להתגייר, אי אתה יודע שישראל בזמן הזה דוויים ודחופים ומסוחפין ומטורפין ויסורין באין עליהן, אם אמר אני יודע ואיני כדאי מקבלין אותו מיד

How do we accept righteous converts? When one comes to convert from being a Gentile and they examine him and they do not find any ulterior motive, they say to him: What did you see that made you want to convert? Don't you know that Israel in these times is rejected, swept away, disturbed, and afflictions come on them. If he says, "I know, and I am not worthy" they accept him immediately.

שו"ת בית יצחק חלק ב' יורה דעה ק: 8.

הנה מבואר דמחויב לבדוק אחריו ואם נודע שכוונתו לשום דבר אין מקבלין אותו ומלשון דנקט בודקין אחריו ולא נקט בודקין אותו משמע דאין לשאול אותו ואם יאמר דאין כונתו לשום דבר רק לש"ש סגי. רק הב"ד צריך לבדוק אחריו היינו ששימו עינא פקיא מה כונתו. ואם יבינו שכוונתו בשביל דבר אחר או אשה לשום איש אל יקבלו אותם

ב"ח יורה דעה רסח: 9.

ומ"ש ומודיעין אותו מקצת מצות וכו'. שם והטעם דשמא יפרוש בשמעו החמורות והעונשים ולא איכפת לן מדרבי חלבו והא דמודיעין קלות ושכר המצות היינו טעמא דשמא כוונתו לשמים ואם לא הודיעוהו קלות ושכר המצות גורמין לטרדו ולהטותו מדרך טובה לדרך רעה שירא מלהתגייר בחשבו שקרוב הוא לעונש ורחוק משכר מדעתו שכל מצות התורה חמורות הן ויש עונש בעברם ושמא אין עליהן שכר על כן מודיעין אותו גם כן קלות ושבעשותן יזכה לשכר גדול ומה שמודיעין אותו שכר עוה"ב היינו טעמא לפי שישראל בזמן הזה דוויים וכו' ושכר מצות בהאי עלמא ליכא (קידושין לט ב) וכדי שלא יאמר ח"ו שאין שכר עליהם כלל על כן מודיעין אותם ששכרם שמור לעוה"ב ומפני שיהא קשה עליו למה לא יהא לצדיקים שכר טוב גם בעוה"ז על כן מודיעין לו שישראל בעוה"ז אינן יכולין לקבל לא רוב טובה שמא ירום לבבם ויפסידו שכר העוה"ב שהוא עיקר השכר ומפני שיקשה עליו דכשטרודין ביסורין כ"ש שהם נאבדים מטוב עוה"ז ועוה"ב שאינן יכולין לקיים המצות כתיקון על כן מודיעין לו שאין הקב"ה מביא עליהם רוב פורענות כדי שלא יאבדו אלא עם הפורענות הם קיימים ועומדים כדכתיב (ויקרא כו מד) לא מאסתיים ולא געלתיים לכלותם אבל האומות כלים כדכתיב (ירמיה ל יא) כי אעשה כלה בכל הגוים וגו

בית הבחירה (מאירי) מסכת יבמות דף מז עמוד א. 10.

כבר התחלנו לבאר שהגוי כשבא להתגייר צריכים אנו ליזהר שנבדוק ונפשפש בענינו אם שום סיבה גורמת לו להתגייר ושאינן עיקר כונתו לאמונה ועכשו אנו מסדרים את הדברים על אופניהם והוא שכשהוא בא אצלנו להתגייר וחקרנוהו ובדקנוהו שלא לשום סבה אלא מעיקר אמונה אומרין לו מה ראית שבאת להתגייר אי אתה יודע שישראל בזמן הזה דחופים ומטורפים בצרות ואתה עם בני אומתך במעלה ובהצלחה אם חזר בו ילך לו ואם אמר יודע אני אלא שנפשי חביבה עלי ואיני חושש לחיי צער שבעולם הזה מקבלין אותו אלא שקודם שימול מודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות ויראה הטעם בקלות מפני שעובדי האלילים אין להם בדרכי דתיהם ועבודת אליליהם מצות יתירות וכשישמע מצות יתירות שלנו והקלות שבהם יאמר בלבו כמה דקדוקין הם מדקדקים ללא צורך ויחזור בו ואחר כך מודיעין אותו את החמורות ומודיעין לו שאנו צריכין לבזבז ממונינו במתנות עניים מפני שהגוים ממונם חביב עליהם ביותר וכמו שאמרו בן נח נהרג על פחות משהו פרוטה ואינו ניתן להישבון כמו שביארנו בסנהדרין נ"ז א' ושם יחוס על ממונו ויחזור וכן מודיעין אותו עונשיהן של עבירות חמורות והוא שאומרין לו הוי יודע שעד שלא באת למדה זו אם אכלת חלב אי אתה ענוש כרת חללת שבת אי אתה חייב סקילה עכשו וכו' וכן מודיעין אותו מתן שכר שאינו בעולם הזה ואומרין לו הוי יודע שהעולם הבא אינו צפון אלא לצדיקים וישראל בזמן הזה אין יכולין לקבל רוב טובה שהקב"ה מדקדק עליהן כחוט השערה וכן לא רוב פורענות כי לא ינום שומרנו ואין מרבין עליו יותר מכדי דברים אלו או כיוצא בהן וכן אין מדקדקין עליו להאריך בדברים יותר מדאי שכך מצינו ברות שאמרה לה חמותה אסיר לך תחום שבת והשיבתה אל אשר תלכי אלך אסיר לך יחוד אמרה לה באשר תליני אלין מפקדין אתרי"ג מצות אמרה לה עמך עמי אסירא לך עבודה זרה אמרה לה ואלהיך אלהי ארבע מיתות נמסרו לבית דין אמרה לה באשר תמותי אמות שני קברות מתוקנין לבית דין אמרה לה ושם אקבר מיד ותחדל לדבר אליה

11. פרי (ואתחנן פיסקא לב)

ואהבת את ה' אלהיך, אהבהו על הבריות כאברהם אביך כענין שנאמר (בראשית יב:ה) ואת הנפש אשר עשו בחרן, והלא אם מתכנסים כל באי העולם לבראות יתוש אחד ולהכניס בו נשמה אינם יכולים אלא מלמד שהיה אברהם אבינו מגיירם ומכניסם תחת כנפי השכינה

12. תוספות הרא"ש מסכת שבת דף קלז עמוד ב

המל את הגרים אומר אשר קדשנו במצותיו וצונו למול את הגרים, כי נצטוינו לאהוב את הגרים ואי אפשר להיות גר בלא מילה ויש ספרים דגרסי המל את הגרים מברך על המילה והמברך אומר ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו למול ואפילו לספרים דלא גרסי המל אומר היינו משום דלא הוצרך לפרש ברכת מילה לפי שאין בה שינוי אלא ברכה שניה שהיא במקום אבי הבן

13. אבן עזרא דברים פרשת וילך פרק לא

למען ילמדו - כל השנה, גם כן השבת. וגרך - אולי יתיהד, וכאשר ישמעו, ישאלו וילמדו מי שאינו חכם והבנים שהם קטנים

14. עזרא פרק ט

כי נשאו מבנותיהם להם ולבניהם והתערבו זרע הקדש בעמי הארצות ויד השרים והסגנים היתה במעל הזה ראשונה

They have taken their daughters as wives for themselves and for their sons, so that the holy seed has become intermingled with the peoples of the land; and it is the officers and prefects who have taken the lead in this trespass."

15. שו"ת אגרות משה אבן העזר חלק ה סימן יד

בנכרית הנשואה ליהודי בערכאות ובניה מצויים בשידוכים וחפצים להתגייר

בע"ה. י"ז מרחשון תשכ"ז

מע"כ ידידי הנכבד הרה"ג מהר"ר ישמעאל כהן רב בריא דה זשענירו במדינת בראזיל שלום וברכה כל הימים. אחדהש"ט באהבה ובכבוד הראוי לכתר"ה

הנה בדבר האשה הנכרית אשר כבר היא נשואה בערכאות ליהודי ויש לה בנים ממנו, וגדלתם כדרך יהודית שמסרה אותם ללמוד בת"ת כמו ילדי ישראל ולא ידעו כלל שהיא נכרית, וכשגדלה בתה והלכה להנשא ליהודי שומר תורה נזדמן שנודעו שהאם נכרית, וממילא בתה ובניה הם כמותה, ורוצים בניה ובנותיה להתגייר ולהשאר יהודים כפי אופן שנתגדלו, וגם האם רוצה להתגייר ולקבל עליהם כל מצוות התורה, איני רואה שום חסרון בגרות אלו, לא מיבעיא בגרות הבנות והבנים שלא ידעו שהם נכרים וכשנודעו רוצים להתגייר ודאי נחשב זה לשם שמים, ואף הבת הגדולה שכבר נשתדכה מכיון שנתבטל כשנודע החתן קודם הנישואין שאמה נכרית הרי ממילא אין גירותה עתה לשם אישות, ומה שרוצה להשתדך עם בחורים מישראל כשאינו לה חתן אין זה נחשב נגיעה דאדרבה זה הוא מעלה שרוצה להדבק בישראל. ועיין בסנהדרין דף צט ע"ב בתמנע שבעיא לאגיורי באתה אצל אברהם יצחק ויעקב ולא קבלוה הלכה היתה פילגש לאליפז בן עשו אמרה תהא שפחה לאומה זו ולא תהא גבירה לאומה אחרת נפק מינה עמלק דצערינהו לישראל, שהוא לכאורה תמוה מאי טעמא לא קבלוה האברהם ושרה גיירו הנפש בחרן ומ"ש היא שלא קבלוה, ולכן צריך לומר דשמעו ממנה מה שרצונה לידבק בזרע האבות כמו שמעידים חז"ל וסברו שזה נחשב שאינו לשם שמים ונענשו ע"ז שלא קבלוה דנפק מינה עמלק משום דזה נחשב לשם שמים, ונמצא שנפסק בגמ' דנחשב זה לשם שמים. ואף האם מכיון שאין לה לירא שמא יעזבנה בעלה ומתגיירת משום שכל פעם נהגה בדיני ישראל גם זה נחשב לשם שמים, ולכן יכולים אף ת"ח ויראי ד' להזדקק לזו, ואם יש קטנים יטבלום על דעת ב"ד. אבל צריכה להמתין ג' חודשים ולפרוש מבעלה שתישן היא עם בנותיה והבעל במקום אחר, ואחר הג"ח יקדשנה. וישאנה בחו"ק

והנני ידידו מוקירו, משה פיינשטיין